

בש"פ 895/16 - מדינת ישראל נגד עומרי מאיוסט

בבית המשפט העליון

בש"פ 895/16

לפני:
כבוד השופטת ע' ברון
מדינת ישראל

המבקשת:

נגד

עומרי מאיוסט

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

16.2.2016

ז' באדר א התשע"ו

תאריך הישיבה:

עו"ד הילה גורני

בשם המבקשת:

עו"ד יזהר קונפורטי

בשם המשיב:

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 1.3.2016 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 15045-05-15 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם. יוער כי בקשת המבקשת היא להאריך את מעצרו של המשיב החל מיום 1.3.2016, ולחלופין מיום 9.2.2016. זאת משום שהמשיב היה עצור בתנאי פיקוח אלקטרוני בין המועדים 2.12.2015 ועד 22.12.2015, שאז הפר את תנאי האיזוק. עמדת המבקשת היא כי יש לנכות את תקופת האיזוק מסך תקופת המעצר בת תשעת החודשים. לחלופין, עתרה המבקשת להאריך את מעצרו של המשיב החל מיום 9.2.2016, אם ייקבע כי אין לנכות את תקופת האיזוק מתקופת המעצר בת תשעת החודשים.

כתב האישום והליכי המעצר

2. נגד המשיב הוגש ביום 10.5.2015 כתב אישום המייחס לו עבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (שוד) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; ועבירה של נהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. כעולה מעובדות כתב האישום, ביום 7.4.2015 קשר המשיב קשר יחד עם שי סאסי (להלן: סאסי) לשדוד חנות "דראגסטור" בנתניה (להלן: החנות). בשעה 23:30 לערך, הגיע המשיב לחניית החנות, כשהוא נוהג ברכב מסוג מאזדה, שעה שלא היה מורשה לנהיגה. המשיב נכנס לחנות למשך דקה, יצא, נכנס חזרה לרכב המאזדה ועזב את המקום. בחלוף מספר דקות, נסע סאסי על אופנוע גנוב (שנגנב מבעליו ביום 23.3.2015), בכביש הסמוך לחנות. בסמוך לכך, הגיע המשיב לקרבת החנות והחל לשחק במכונת המשחקים הצמודה לה, במטרה לתצפת על המתרחש בשטח החנות. בשלב זה הגיע סאסי לחניית החנות בעודו רכוב על האופנוע, כשהוא חובש קסדה. עם כניסתו לחנות, הורה סאסי למוכר לפתוח את הקופה. משסרב האחרון לעשות כן, שלף סאסי סכין לעברו והורה לו בשנית לפתוח את הקופה. בנוסף, ניסה סאסי לפתוח את הקופה באמצעות מפתחות, ומשלא הצליח, משכה לעברו וחתך באמצעות סכין את חוטיה. בשלב זה, נכנס המשיב לחנות, נטל משקה מהמקרר, סימן למוכר בכך שהגביה את המשקה לעברו, ושב לשחק במכונת המשחקים במטרה לאבטח את המשך פעילותו של סאסי. בחלוף מספר דקות יצא סאסי מהחנות כשהוא אוחז בקופה, ונמלט מהמקום על האופנוע הגנוב. בסמוך לאחר מכן, עזב גם המשיב את מתחם החנות, והשניים נפגשו במתחם בנתניה השייך לבני משפחתו של סאסי.

במקביל, הוגש כתב אישום נפרד נגד סאסי במסגרת ת"פ 5027-05-15, שבמסגרתו הואשם בביצוע השוד המתואר לעיל, וכן בביצוע שוד שני גורי כלבים יקרי ערך, שאותו ביצע עם אחר.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב וסאסי (להלן: השניים) עד לתום ההליכים המשפטיים (מ"ת 15068-05-15). ביום 10.5.2015 התקיים דיון ראשון בעניינם של השניים, לבקשת בא-כוח המשיב נדחה הדיון למועד אחר. הדיון נדחה פעם נוספת בהסכמה על מנת להשלים עיון בחומרי חקירה, וביום 26.5.2015 התקיים דיון שבמסגרתו טענו הצדדים לראיות. ביום 3.6.2015 קבע בית המשפט כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת אשמתם של השניים; אולם צוין כי תשתית זו אינה מירבית. בית המשפט הורה על עריכת תסקירי מעצר בעניינם של השניים וקבע דיון המשך. ביום 21.6.2015 התקבל תסקיר מעצר על אודות המשיב. בתסקיר נקבע, בין היתר, כי מן המשיב נשקפת רמת מסוכנות בינונית להתנהגות אלימה, ושירות המבחן המליץ על שחרור המשיב לחלופת מעצר בדירה בחדרה שתושכר על ידי הורי המשיב ובפיקוחם. ביום 23.6.2015 הורה בית המשפט על בחינת אפשרות מעצרם של השניים בתנאי איזוק ועל הכנת תסקיר משלים לעניין זה. ביום 29.6.2015 הוכן תסקיר משלים בעניינו של המשיב שבו צוין כי שירות המבחן ממליץ על השמתו של המשיב במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, במעצר בית מלא בבית אימו בחדרה ובפיקוח הוריו. כן הומלץ על הטלת צו פיקוח למשך ששה חודשים. בית המשפט דחה את מועד הדיון על מנת לבחון היתכנות פיקוח אלקטרוני בדירה בחדרה.

ביום 7.7.2015 התקיים דיון בעניינו של המשיב שבמסגרתו נשמעו המפקחים המוצעים. בתום הדיון הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, וזאת לאחר שנקבע, בין היתר, כי אין די במפקחים המוצעים כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו ואף אין באיזוק אלקטרוני כדי ליתן מענה לכך. ביום 5.11.2015 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר שבה הציע כי ישהה במעצר בפיקוח אלקטרוני בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח אימו, אחותו ובת דודתו. ביום 1.12.2015 הוגש תסקיר שבו צוין שירות המבחן כי המפקחות המוצעות נמצאו מתאימות לפיקוח. שירות המבחן המליץ על "שחרור" המשיב למעצר בית בתנאים כאמור, וכן על הטלת צו פיקוח למשך ששה חודשים. בתום דיון מיום 2.2.2015, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בתנאי איזוק אלקטרוני בפיקוח

המפקחות שנבחנו על ידי שירות המבחן ובתנאים מגבילים נוספים. בהתאם לאמור שוחרר המשיב מבית המעצר והחל את מעצרו בפיקוח אלקטרוני החל מיום 2.12.2015. אלא שביום 22.12.2015 פירק המשיב את האזיק האלקטרוני שהוצמד לרגלו ויצא מגבולות מקום מעצר הבית. בחלוף כעשרים שעות הסגיר המשיב את עצמו בתחנת משטרת חדרה. ביום 23.12.2015 קיים הממונה על האיוזק האלקטרוני שימוע שבסופו החליט להפסיק את מעצר המשיב בתנאי איוזק. בדיון מיום 27.12.2015, הורה בית המשפט, לבקשת בא-כוח המשיב, על דחייה ליום 31.12.2015. ביום 31.12.2015 התקיים דיון ובסופו אישר בית המשפט את החלטת הממונה על האיוזק והורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

באשר להליכי המעצר בעניינו של סאסי, ייאמר בתמצית כי במהלך חודש אוגוסט 2015 הורה בית המשפט על מעצרו של סאסי בתנאי פיקוח אלקטרוני. ביום 24.12.2015 הפר סאסי את תנאי המעצר בעת שיצא ללא אישור ממקום הפיקוח. סאסי נעצר זמן קצר לאחר מכן על ידי המשטרה והושם מאחורי סורג ובריא, ולאחר שהתקיים דיון בעניינו שב והורה בית המשפט ביום 24.1.2016 על השמתו במעצר בתנאי איוזק אלקטרוני.

קצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי

4. ביום 10.5.2015 בוצעה הקראה פורמלית של כתב האישום ובא-כוח המשיב ביקש להשיב במועד נדחה. הדיון נדחה ליום 23.6.2015, שבסופו קיבל בית המשפט בקשת דחייה מצד בא-כוח המשיב ודחה את הדיון ליום 21.9.2015. בשל אילוצי יומן בית המשפט, נדחה הדיון שהיה קבוע ליום 21.9.2015 ליום 22.10.2015. בדיון מיום 22.10.2015 ביקש בא-כוח המשיב, עו"ד מגורי, להשתחרר מייצוג עקב חילוקי דעות עם המשיב. עניינו של המשיב הופנה לסניגוריה הציבורית על מנת שתמנה לו סניגור. ביום 9.11.2015 ביקשה בא-כוח המשיב, עו"ד גונטר, לדחות את מועד הדיון לשם לימוד התיק, ובית המשפט דחה את מועד הדיון ליום 8.12.2015. ביום 6.12.2015 הגישה בא-כוח המשיב בקשה נוספת לשינוי מועד הדיון מפאת טעות שאירעה, זאת מאחר שהחומר שהועבר לה אינו חומר החקירה בעניינו של המשיב אלא בעניינו של אחר. בית המשפט נעתר לבקשה ודחה את הדיון ליום 26.1.2016. ביום 26.1.2016 הסכימו הצדדים לקיומו של הליך גישור. לדיון ביום 2.2.2016 התייצב עו"ד קונפורטי כבא-כוח המשיב. לבקשת עו"ד קונפורטי, נדחה הדיון למתן מענה לכתב האישום ולמתן הודעה בדבר הסכמות שיוגשו עד ליום 21.2.2016. כעת, התיק קבוע לדיון לשמיעת ראיות ליום 27.3.2016.

הבקשה להארכת מעצר

5. לטענת המבקשת, המשיב מסוכן לציבור ולרכושו, כפי הנלמד הן מהעבירות שבהן הואשם והן מעברו הפלילי המכביד ומהתנהגותו פורצת הגבולות שמצאה ביטוי בכך שהסיר את האזיק האלקטרוני והפר את תנאי מעצרו. המבקשת מדגישה את עברו הפלילי הכולל הטלת צו דרכי טיפול ללא הרשעה בבית משפט לנוער בגין עבירות גניבה, פירוק חלקים מרכב והפרת הוראה חוקית; וכן הרשעה קודמת בבית משפט לנוער בעבירות הצתה וקשירת קשר לפשע שבגין נדון, בין היתר, לששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. המבקשת מוסיפה וטוענת כי מרביתם המכרעת של העיכובים בהתקדמות ההליך לא נבעו מסיבות הקשורות בהתנהלותה. על יסוד האמור, ולנוכח מסוכנותו של המשיב, עברו הפלילי, וחומרת העבירות שבהן הוא מואשם, נתבקשה הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים.

המשיב מתנגד לבקשה להארכת מעצר. לטענתו, העובדה כי חל עיכוב משמעותי בניהול התיק בעניינו אינה רובצת לפתחו, וזאת משום שחלק מדחיות מועדי הדין נבעו מיוזמת בית המשפט, וחילופי הייצוג של המשיב היו ביוזמתו של הסניגור הקודם ולא מיוזמתו של המשיב. בהקשר זה הפנה המשיב לבש"פ 6683/14 מדינת ישראל נ' פינטו (20.10.2014), שם ציין השופט י' דנציגר כי בבקשה להארכת מעצר אל לו לבית המשפט לבחון על מי מוטלת האחריות לכך שבחלוף תשעה חודשים ממועד מעצרו של המשיב, טרם החל ההליך העיקרי וטרם התקיימה ולו ישיבת הוכחות אחת; וכי במקרים מסוג זה ישנה הצדקה לבחון את האפשרות לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר. בתגובה לבקשה טען עוד המשיב כי קביעת בית המשפט המחוזי שלפיה עוצמת הראיות נגדו אינה מירבית שקולה לקביעה כי מדובר בכרסום בתשתית הראייתית הלכאורית כנגדו. בא-כוח המשיב הוסיף וטען כי רמת המסוכנות כפי שנקבעה לגבי המשיב בתסקירי שירות המבחן פחתה, וזאת לנוכח חלוף הזמן וחרב המעצר המונפת מעל ראשו שיש בה כדי להרתיעו. עוד בהקשר זה הדגיש בא-כוח המשיב כי סאסי, שחלקו בביצוע השוד גדול יותר ומסוכנותו גדולה מזו הנשקפת המשיב, עצור עתה בתנאי איזוק אלקטרוני חרף העבודה שהפר את תנאי מעצרו. לנוכח האמור, המשיב עותר להורות בשנית על השמתו במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, תוך שציין כי הוא מתחייב שלא להפר את תנאי המעצר בעתיד. לבסוף, הדגיש המשיב כי בזמן האירוע הוא היה "בגיר-צעיר", והדבר מהווה שיקול נוסף התומך בהשמתו במעצר בתנאי איזוק אלקטרוני.

דיון והכרעה

6. במהלך הדיון הודיעה באת-כוח המבקשת כי היא מסכימה בנסיבות המקרה לכך שהארכת המעצר תימנה החל מיום 9.2.2016 ולא החל מיום 1.3.2016; קרי שהתקופה שבה שהה המשיב בתנאי איזוק אלקטרוני לא תנוכה מהתקופה בת תשעת החודשים. עם זאת הדגישה באת-כוח המבקשת כי הסכמתה ניתנת רק לצרכי התיק דנן וכי עמדתה העקרונית של המבקשת היא כי ימי מעצר בפיקוח אלקטרוני אינם נמנים עם תקופת תשעת חודשי המעצר.

7. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, באתי לידי מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. סבורתי כי במקרה שלפנינו הכף אינה נוטה, לעת הזו, אל עבר שחרורו של המשיב ממעצר מאחורי סורג וברית, והאינטרס הציבורי מצדיק את המשך מעצרו כאמור. ואבאר.

בהחלטה על הארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, נדרש לערוך איזון בין הפגיעה בחירות הנאשם, שעומדת לו חזקת החפות, לבין השיקולים שהצדיקו את ההחלטה המקורית בדבר המעצר עד לתום ההליכים, ובהם השמירה על שלום הציבור ובטחונו. זאת, תוך בחינת מכלול של פרמטרים, ביניהם מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם, עברו הפלילי, חומרת המעשים המיוחסים לו, החשש מפני הימלטות ושיבוש הליכי המשפט, משך תקופת מעצרו, קצב ניהול ההליך העיקרי והתחזית באשר למועד סיומו (בש"פ 5253/14 מדינת ישראל נ' פלוני (4.8.2014); בש"פ 5073/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 11 (25.7.2014); בש"פ 8619/13 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 14 (8.1.2014)). ככלל, ככל שמתארכת תקופת המעצר, נעה המוטלת אל עבר זכותו של הנאשם לחירות (בש"פ 8086/15 מדינת ישראל נ' רפאלוב (9.12.2015)).

בעניינו של המשיב, מסוכנותו נשקפת, ראשית דבר, מחומרת המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. כעולה מכתב האישום, המשיב נהג ברכב שעה שאינו מורשה לנהיגה, קשר קשר עם סאסי כדי לבצע עבירה מסוג פשע, וכן שדד בצוותא חדא עם אותו סאסי כסף מהחנות - והכל בעת שהמשיב מאבטח את פעולותיו של סאסי שעשה שימוש בנשק קר כנגד המוכר בחנות. שנית, עת שביצע

לכאורה המשיב את המעשים המיוחסים לו בכתב אישום, היה תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי שלא יבצע עבירות רכוש, וזאת במסגרת הרשעה קודמת. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי של המשיב, הכולל הרשעה בעבירת רכוש (הצתה) וקשירת קשר לבצע פשע, וצו דרכי טיפול ללא הרשעה בעבירה של הפרת הוראה חוקית, גניבה ופירוק חלקים מרכב. נוסף על כך, ראוי לציין את החשש מפני הימלטותו של המשיב מאימת הדין. במו ידיו, תרתי משמע, הסיר מעצמו המשיב את האמון שניתן בו, שעה שבחר לתלוש את האזיק האלקטרוני ולהימלט ממקום מעצר הבית. מן המקובץ נגלית תמונה של משיב שאינו מורתע מהענישה המוטלת עליו, המפגין זלזול בוטה בשלטון החוק לצד זילות ברכוש. דומה כי במעשיו העיד על עצמו המשיב כי קיים קושי רב וחשש ממשי ליתן בו אמון, ומשכך אין מקום להורות על שחרורו לחלופת מעצר; אף לא להורות על מעצרו בתנאי איזוק אלקטרוני בשנית, נכון לעת הזו.

8. כאמור, בא-כוח המשיב גורס כי קביעת בית המשפט המחוזי שלפיה עוצמת הראיות כנגד המשיב אינה מירבית שקולה לכך שחל כרסום ראייתי המצדיק את שחרורו של המשיב. אולם אין הנדון דומה לראיה. לפי ההלכה הפסוקה, כדי להישמע בטענה שעניינה כרסום ראייתי, על הנאשם להראות כי בתשתית הראייתית חל "מהפך ראייתי" או "כרסום מהותי ומשמעותי" באופן שמוטט את ראיות התביעה והפך את הקערה על פיה (בש"פ 8216/13 אוחיון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 והאסמכתאות הנזכרות שם (30.1.2014)). ואולם בא-כוח המשיב לא הצביע על כל שינוי נסיבות דרמטי שכרסם באופן עמוק בראיות התביעה. הגם שנקבע כי התשתית הלכאורית כנגד המשיב אינה בעוצמה מירבית, די לענייננו כי בית המשפט המחוזי קבע כי נחצה הרף הלכאורי הנחוץ לבסס עילת מעצר בשלב זה של ההליך.

התנגדותו של בא-כוח המשיב להארכת המעצר נסמכת גם על טענת אפליה שלפיה סאסי, מי שהיה הרוח החיה והדומיננטי מבין השניים באירוע, עצור עתה בתנאי איזוק אלקטרוני חרף העובדה שקודם לכן הפר את תנאי האיזוק שנקבעו בעניינו. בנסיבות העניין, ועל פי הפרקטיקה הנוהגת, דומה כי טענה ממין זה ראוי שתישמע במסגרת הליך של עיון חוזר לבית המשפט המחוזי (בש"פ 4817/11 מדינת ישראל נ' אבו אלטייף (3.7.2011)). ואומר עם זאת, כי אף לגופם של דברים לא מצאתי בטענה ממש; וכך משום שבין המשיב לבין סאסי קיימת הבחנה רלוונטית בכל הקשור להליכי המעצר. כאמור, מדובר במשיב שהפר הוראה חוקית בעבר, וחרף זאת ניתנה לו הזדמנות נוספת בכך שבית המשפט המחוזי הורה על מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני. המשיב בחר להפר באופן בוטה את האמון שניתן בו וביצע פגיעה מכוונת בצידוד הפיקוח האלקטרוני. באשר לסאסי, בהחלטה מיום 17.1.2016 בית המשפט המחוזי קבע כי הפרת תנאי מעצרו קשורה "לדינמיקה המורכבת שהתפתחה בינו לבין מפקחיו, ואין בה ללמד על התדרדרות במצבו או על קושי עתידי בהיענות לתנאים במסגרת המעצר והפיקוח המוצע כיום"; והדברים מדברים בעד עצמם.

9. בנסיבות המקרה, מבלי שאדון בשאלה על מי רובצת האחריות יותר או פחות לעיכוב והדחיות הרבות בתיק זה, יוער כי קצב התקדמות בירור התיק העיקרי אינו משביע רצון, בלשון המעטה. נכון לעת הזו, קבועה ישיבת הוכחה אחת שככל הנראה לא יסתיים במסגרתה שמיעת התיק כולו; והדבר מעלה חשש שמא משפטו של המשיב לא יסתיים אף לא בתום תקופת המעצר המבוקשת. על כן, מן הראוי כי בית המשפט המחוזי ייתן דעתו לכך שיש לקבוע מועדי הוכחות נוספים בעניינו של המשיב, וזאת כדי שבירור משפטו לא יתעכב יתר על המידה. אולם אני סבורה כי על יסוד השיקולים לעיל, נכון לעת הזו המוטלת אינה מורה אל עבר שחרורו של המשיב ממעצר. זאת לנוכח חומרת העבירות המיוחסות לו, מסוכנותו הרבה, והחשש הממשי מפני ניסיון חוזר של המשיב למלט עצמו מאימת הדין.

10. הבקשה מתקבלת אפוא. אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 9.2.2016 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 15045-05-15 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ב באדר א' התשע"ו (21.2.2016).

ש ו פ ט ת